

tage Opførelse derfor, naar Examinationsdagen kommer (Modsigelse) — ja man har Exempler derpaa. Tænk, siger jeg, at noget Saadant var Tilfældet paa den ene Side, og tænk saa, at man havde Mænd med virkelig videnskabelig Fordommelse, der ved Siden deraf havde bevæget sig i det praktiske Liv, der havde faaet Leilighed til at ryste noget af det altfor Doctrinaire, som dog altid kan klæbe ved en Examen, af sig og faaet det rette Blik for, hvad der har Betydning for Livet, og at man satte saadanne Mænd som Examinatorer, saa kunde man da vel heller ikke betænke sig. Jeg siger dette kun for at vise, at man ikke har afgjort Sagen ved at stille den paa den Maade, hvorpaa det ærede Medlem stillede den, ved nemlig at lægge alle Fordelene over til Professorerne og alle Styggeligheder over paa de andre Examinatorer. — I denne Forbindelse skal jeg tillade mig at omtale en Uttring af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Usting). Han gjorde en Indrømmelse, idet han udtalte, at det efter hans Skøn maaskee kunde være rigtigt at skrive til Indførelsen af Examinationskommissioner, og han bemærkede, at der uregelmæssigt efterhaanden var indkommet Misligheder ved Universitetet, som det var i høj Grad ønskeligt at rette. Han ansøgte i saa Henseende, at det næsten var blevet til Nødvendighed at skaffe en forkortet Studietid tilbage. Det ærede Medlem antydede en Bet. dertil. Han erindrede nemlig om, at vi i Universitetsfundatser have Bestemmelser, som ikke længer overholdes, Bestemmelser, som indeholde, indenfor hvilken Tid der skal holdes et vist afsluttet Cursus ved hvert enkelt Facultet. Disse Bestemmelser kunde man indskrænke, man kunde paalægge Bedkommende at overholde dem. Der gives imidlertid, saavidt jeg veed, ogsaa andre Bestemmelser, saaledes den, at der — det gjælder idetmindste for flere Faculteters Bedkommende — skal være trykte Haandbøger til de Studerendes Raadighed; den Bestemmelse overholdes heller ikke. Men jeg tillader mig at tro, at derved vilde ingenlunde Sagen være afgjort. Sagen vilde endnu ingenlunde være afgjort derved, at Kultusministeren lod et Circulaire udgaa, som paalagde Universitetets Professorer f. Ex. i en Tid af 3 Aar at

slutte et Cursus for hvert Facultet; thi der blev da det Spørgsmaal tilbage: Men ville da Studenterne ogsaa være istand til i Løbet af disse 3 Aar at tilegne sig de Kundskaber, som behøves for at bestaae Examen? Derpaa kommer det jo an; thi det vilde lidet nytte at fastsætte, at et Cursus kun maatte være i 3 Aar, naar man ikke tillige kunde opnaae, at det Stof, der kræves af de Studerende, blev begrændset saaledes, at ogsaa Tilværelsen deraf kunde foregaae i 3 Aar. (En Stemme: Ja!) Ja, men heri ligger just Banffeligheden. Banffeligheden er jo den, at Professorerne ikke paa den Maade begrænse deres Foredrag og begrænse deres Fordringer. Der har efterhaanden gjort sig forskjellige Retninger gjældende i de forskjellige Videnskaber, saaledes i Theologien; lad mig blive staaende derved; dette er jo en Alle fuldkommen vel bekendt Sag. Der fordres da en vis Selvbeherkselse hos Docenterne med Hensyn til at begrænse deres Foredrag og begrænse deres Fordringer paa en saadan Maade, at de Studerende kunne bestaae Prøven, naar de have anvendt en rimelig Tid derpaa — rimelig mener jeg i den Forstand, hvori det ærede 8de kongevalgte Medlem selv tog dette Udtryk; men denne Begrændsning er ikke nu tilstede, og deri ligger netop den store Banffelighed; deri ligger Umuligheden af, at de Studerende kunne tilegne sig det Stof, som kræves, i tilhørlig Tid. — Spørger man nu, hvad jeg for mit Bedkommende venter mig af Examinationskommissioner, saa vil jeg omtrentlig kunne svare derpaa ved at henvise til, hvad der i Lørdags blev udtalt af det ærede 1ste Medlem for 5te Kredts (Vindesbøll), at sige saaledes, at det Hele vendes om. Naar alt det, som det ærede Medlem bemærkede i Lørdags ligesom det om Hørerne ved de gamle Skoler, og til hvad det ærede Medlem til Slutningen yttrede om Universitetsprofessorerne, naar alt dette, siger jeg, fuldstændigt vendes om, vil jeg omtrentlig kunne tiltræde det. Jeg venter mig nemlig deraf en Virkning paa Studeringerne ved Universitetet, som vil bringe Frihed ind i disse. Jeg haaber paa, at det vil være Veien til at affætte det tungne Væsen, som deels frivilligt og deels ufrivilligt nu er tilstede,